

Noi si comunistii

Interviu acordat de domnul Corneliu Coposu presedintele Partidului National Târânesc Crestin Democrat Ziarului "Dreptatea" fragmente

Dreptatea: Domnule presedinte, vă deranjăm pentru un nou interviu, în primul rând ca urmare a numeroaselor scrisori, a unor discutii purtate în cercuri de prieteni, pe stradă, a unor semnale venite din provincie, referitoare la pozitia partidului nostru față de fostii membri ai Partidului Comunist. Am constatat cu surprindere, că în mintea unora, persistă ideea că PNTCD are în vedere o marginalizare, o excludere din viața socială, a fostilor membri de partid; sigur, ideea este absurdă, dar nu este de mirare că, în ciuda numeroaselor preveniri pe care le-am făcut, mai sunt încă destui care să ia în serios asemenea lucruri, având în vedere că însusi actualul presedinte al țării vorbea, la mitingurile sale electorale, de o excludere din viața socială, urmărită prin "punctul 8" al Proclamatiei de la Timisoara, prefăcându-se a nu vedea, sau poate, chiar neputând să discearnă, între o temporară restrângere de la viața politică a fostei nomenclaturi și "excluderea din viața socială". Vă rugăm să aveți, deci, amabilitatea să precizați încă o dată atitudinea PNTCD în această chestiune.

Corneliu Coposu: Aveți dreptate, am fost și eu confruntat, în repetate rânduri, cu niste cereri timorate pentru explicatii, legate de atitudinea partidului nostru față de fostii membri ai Partidului Comunist. Fără îndoială că manta ziarului "Dreptatea" "Tribună de luptă împotriva comunismului" a fost de natură să inspire teama unor cetățeni români, care din motive diverse, în general fără nici o legătură cu convingerile lor, au fost înscrși în Partidul Comunist. Unii dintre ei își simt periclitată situația, de anticomunismul declarat al partidului nostru. Am spus în repetate rânduri: noi ducem lupta împotriva comunismului, nu împotriva comunistilor. În ceea ce privește vederile noastre față de comunisti, am făcut repetate precizări, care, probabil, nu au fost înțelese; noi nu-i condamnăm, ei nefiind pasibili nici de urmărire, nici de marginalizare. Fără îndoială că justiția își va face datoria, pedepsind în mod drept, pe cei care sau făcut vinovati de crime pe membrii nomenclaturii care au comis abuzuri sau au actionat împotriva intereselor României. În ce privește pe simplii membri, nu avem nici un reproș să le facem, dimpotrivă, iam primit în rândurile partidului nostru; unii au fost chiar promovati în functii de răspundere, socotind că adeziunea lor este determinată de dorința sinceră de a reconstrui România, pe alte baze decât cele comuniste. Stim, din

convorbirile nenumărate pe care le-am avut în timpul dictaturii cu mulți membrii PCR, că ei erau foarte departe de a fi comunisti convinși. Înaintea anului 1989, am făcut un sondaj, prin care încercam să-mi fac o imagine cât mai corectă asupra cauzelor care determinau atâtia oameni să intre în Partidul Comunist Român. Am stat de vorbă cu patru sute de membri PCR. Pregătisem sondajul pentru cinci categorii de răspunsuri, dar am constatat că trebuia să măresc numărul cauzelor, la de trei ori atâtă. Mi se pare că rezultatul este destul de interesant și ar fi poate instructiv să-l aduceți la cunoștința opiniei publice. Accentuez că e vorba de un sondaj personal, făcut cu multă obiectivitate, că cei chestionați se stiau scutiți de orice urmări neplăcute și că am avut impresia că răspunsurile au fost sincere. În aceeași ordine de idei, vreau să precizez, că noi am făcut cunoscut și în alte rânduri punctul de vedere al partidului în ce privește pe vechii funcționari ai aparatului represiv (Securitatea, Militia). Am arătat că nu se poate concepe existența unui stat modern, în absența unei Poliții și Siguranței a Statului bine organizate. Faptul că în rândurile Militiei și Securității au fost persoane care sau făcut vinovate de abuzuri, de multe ori grave și care ar trebui să răspundă în fața justiției, nu înseamnă că noi condamnăm în bloc, pe toți angajații acestei instituții. Vreau să subliniez, în concluzie, că nu intenționăm să facem “vânătoare de vrăjitoare”, că nu învinuim pe foștii membri ai PCR, pe foștii sau actualii membri ai instituțiilor respective, cu excepția celor care, în fața justiției, ar fi dovediti că au săvârșit fapte reprobabile, care vor fi calificate, fără nici un fel de presiune din afară, conform normelor legale în vigoare.

Dreptatea: Ce impresie vă-ați făcut procesele de până acum? Vă surprinde faptul că au fost luate în discuție doar acțiunile din Decembrie, fără să fie avute în vedere și abuzurile grave comise de-a lungul anilor?

Corneliu Coposu: Este foarte curios, că cei care au organizat procesele politice care sau desfășurat în ultima vreme, au limitat învinuirile la o perioadă foarte scurtă, care coincide cu revolta românească din Decembrie. Socot că este o greșală și o inadvertență, a limita procese de acest gen numai la crima de genocid sau complicitate la aceasta. Înseamnă a nu ține seama de toate infracțiunile grave comise în 45 de ani de dictatură comunistă.

Dreptatea: În condițiile în care puterile legislative, executivă și judecătorească, sunt separate (sau pretind că sunt), în condițiile, deci, în care este presupusă inamovibilitatea judecătorească, cum se poate face epurarea aparatului justiției de persoane compromise, de cei care sau făcut vinovați, dar și-au păstrat posturile și sunt acum chemați să reprezinte justiția, chiar în cazul în care ar putea fi direct implicați? În ipoteza că ar veni la putere (într-o coalitie, probabil), cum ar trata PNTCD această chestiune?

Corneliu Coposu: Situația din țara noastră este destul de complexă. Trebuie să ținem seama că am trecut prin 45 de ani de dictatură comunistă. În acest interval de timp majoritatea oamenilor capabili au fost încadrați în serviciile de stat. O asemenea încadrare nu poate constitui un motiv de reproș. Dacă ne-am gândi la excluderea tuturor celor care au funcționat în cadrul structurilor statului socialist, am rămâne fără oameni, sau aproape. Fără îndoială că actualul guvern nu poate decât să recurgă la serviciile acestor oameni; printre ei, numeroși au o pregătire remarcabilă, o calificare deosebită. Mulți și-au dovedit buncredința, priceperea în exercitarea profesiei lor. Nu aceștia constituie un motiv real de îngrijorare, prin menținerea lor, în continuare în serviciile publice și prin investirea lor cu mandate de decizie. Există, însă, oameni care au fost utilizați în administrație sau au avut sarcini obștești și care sunt departe de a fi ireproșabili. Mai mult, în ultima vreme în special și magistratura a trebuit să treacă prin furcile caudine ale unor decizii politice, în sensul că, nu puteau fi promovați dacă nu

dovedeau atasamentul lor fata de Partidul Comunist. Am fost foarte surprins văzând, că multă vreme, după Revoluție, componenta Inaltei Curți de Justiție a rămas neschimbată, deși integra câțiva foști miniștri, care sau făcut vinovați de abateri grave de la obligațiile lor profesionale. Am impresia că în ultime vreme, sau făcut anumite revizuiți și în acest domeniu. Conchid: nu se poate concepe structura în domeniile resorturilor de activitate publică, eliminând majoritatea celor care au făcut parte din structurile vechi, fiindcă ei reprezintă în numeroase cazuri, competente importante în domeniile respective. În ce privește separarea puterilor în stat, aceasta este evident indispensabilă într-o democrație. Nu este admisibilă nici o imixtiune, între puterea legiuitoare, cea executivă și cea judecătorească. Trebuie făcută, însă, o triere prealabilă, pentru eliminarea acelor judecători și procurori, care nu corespundeau din punct de vedere etic. Inamovibilitatea magistratilor este necesară, dar firește, se presupune eliminarea unora (și nu foarte multi), a căror păstrare ar constitui o sfidare la adresa poporului român. Este, oricum, ridicol să gândim, că în timpul dictaturii comuniste, sau făcut vinovați numai câțiva zeci de oameni, despre care se spune că ar fi tras în Decembrie. Eu cred că după stabilirea inamovibilității magistratilor, firește, nepăstrându-i pe cei care pot fi dovediti vinovați, vom avea precum în perioada interbelică o magistratură care să facă faima României. În ce privește puterea legiuitoare, am unele reticente, pentru că actuala componentă a Parlamentului a rezultat din alegeri trucate și nu reprezintă adevărata voință a poporului. Trecând însă de această fază intermediară, care va fi de scurtă durată, poate că vom avea șansa unor alegeri viitoare, din care să rezulte legiuitori reprezentativi, care să transforme, cu adevărat, România într-o democrație, cu nimic mai prejos decât restul Europei.

Dreptatea Nr. 155/12 August 1990